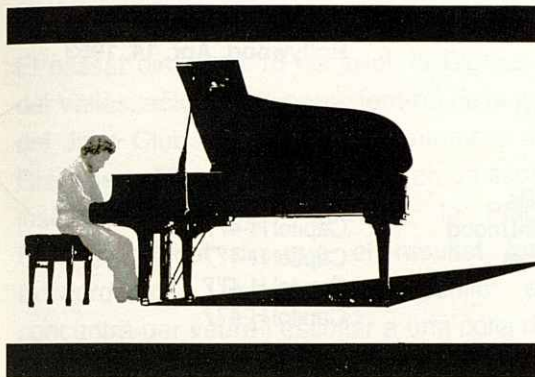

Concert de Manel Camp

Diuenge, 28 de juny de 1987
Casa de Cultura St. Francesc
Manel Camp - Marisol Morales
Interpretant a G. Gershwin

Era un dotze de febrer de l'any mil noucents vint-i-quatre, quan a la sala de concerts novayorkesa, "Aeolian Hall", s'estrenava per primer cop en tot el mon, la mítica i famosa "Rhapsody in Blue", del gran Gershwin; l'orquestra era formada per vint-i-tres músics i professors, i dirigida per Paul Whiteman. Amb una sessió fantàstica i formidable, va neixer, el que els amants de posar etiquetes, en podrien dir, "Jazz Sinfònic"...

Lavors vindrien altres magnífiques filigranes, com "Un Americano en París", que fou gairebé una autobiografia, de dues estades que va fer el geni, a la cosmopolita capital de la República Francesa, i que posteriorment, uns anys mes tard, va esser portada al cinema, de la ma de Vicent Minnelli, amb Gene Kelly i Leslie Caron.

O com també, les molt famoses "Night and Day", y "Porgy and Bess", aquesta última, utilitzada per Miles Davis i Gil Evans, per fer-ne una versió, de valor incalculable.

El mon ha tingut de donar voltes i mes voltes, des de l'esdeveniment històric del "Aeolian Hall", perque, després de seixanta tres anys, l'obra tingues encara aquella frescura i transcendència del primer jorn, fins a restar als nostres dies, inalterable. Sincerament, és aquí on es demostra, l'autèntica qualitat, d'un bon music i compositor.

Així doncs, cambian d'elements i d'estructures, es presentava, a la "Sala de Cultura Sant Francesc", de la nostra ciutat, el músic manresà, Manuel Camp al piano, i la cantant Marisol Morales, mes coneguda per "Jennifer", en una matinal que corria a càrrec de Jazz-Club, i amb la col.laboració de la Casa Gran, de la vila, per fer pales, el nostre entossudiment, de fer gaudir a tots els afeccionats, i els que no ho siguin, les gracies i encants de la nostra benestimada música.

Començant una mica mes tard de previst, totes les mirades van ser dirigides envers el piano i el music que s'hi sentava al seu davant. Manuel Camp, tot sol dalt del petit escenari, ens va oferir un bon encapçalament de l'actuació. Un "Rhapsody in Blue" sensacional, amb el que va causar molt bona impressió a tots els que ens trobàvem alla, escoltan amb molta cura, i amb un silenci absolut, que feia donar-li un aire mes elegant i altiu, a la peça capdal del gran George Gershwin. Realment va gaudir d'un execució admirable, molt serios en el ritme, amb una gran precisió conceptual, i molt candencios en certs moments, també.

Si a la "Rapsodia Trista", n'hi havia prou i de sobres amb el piano, la veritat és que els demes temes del concert, s'hi va trobar a faltar una petita secció de ritme, com poden ser una bateria i un contrabaix.

Però, en honor a la veritat, també em de dir que la vocal Marisol, -que des de la seva infantesa va estar vivint a Nova York i que ara, segons tinc entes, es la professora de cant de l'aula- va ratllar de gran alçada, gaudint d'una agradable veu, molt potent i melodiosa, que va entendre, i fer vibrar els cors dels presents, en mes d'una ocasió.

Les peces interpretades, van esser moltes, totes d'una manera magnífica, tant per part del pianista, com de la cantant, però com en tots els concerts, n'hi han unes que destaquen, per damunt de les altres.

D'entre moltes, s'en poden assenyalar, l'inolvidable "Summertime" magnífica, la fogosa "I Got Rhythm", l'encantadora "Embraceable You", "But Not For Me" i la grandiosa "Lady Be Good!" tota força i energia.

Totes van estar en el seu punt optim de coccio, ja que vam assaborir en calent, uns plats realment molt suculents. I el millor de tot, es que aquests no enllardufen, son molt i molt baixos, en calories i greixos.

Bon profit!!!

Jaume SARAROLS i OLIVEROS